

Licht in de duisternis

Heb jij het ook gemerkt? Jaar na jaar verschijnen er vroeger lichtjes in de voortuinen en woonkamers om de duisternis te verjagen en om deze donkere periode wat aangenamer te maken. Mensen snakken duidelijk naar licht, warmte en gezelligheid!

Samen met Jezus' geboorte vieren we tijdens de donkerste dagen aan het einde van december dan ook heel graag het licht in ons leven. De dagen worden vanaf dan geleidelijk weer langer, de nachten korter. Het licht wint het stilaan van de duisternis.

Op het einde van het jaar wordt er ook traditiegetrouw gekeken naar wat voorbij is. Ook in het onderwijs is er behoorlijk wat om op terug te blikken. Het begon al in januari, toen op maandag de dertiende 34.000 onderwijspersoneelsleden duidelijk hebben laten weten dat ze niet akkoord konden gaan met de geplande pensioenhervormingen. Het was lang geleden dat er zo veel personeelsleden uit het onderwijs uit protest op straat zijn gekomen. Dat protest ging niet liggen. Het onderwijspersoneel deed mee met elke Arizona-actie. Op 14 oktober hebben meer dan 100.000 mensen, waaronder ook vele onderwijspersoneelsleden, met de loopbaanmars laten weten dat het hun hoog zit dat ze zo weinig respect krijgen van de beleidsmakers. Op 25 november legden meer dan 40.000 collega's het werk neer om opnieuw hun ongenoegen te uiten over de plannen van de federale regering. Zullen de beleidsmakers dan nu eindelijk rekening houden met ons? Laat ons hopen!

Uit een enquête van COC en het COV blijkt dat maar liefst twintig procent van de meer dan zes-duizend respondenten eraan denkt om het onderwijs te verlaten als de regering haar plannen uitvoert. Dat is een onrustwekkend groot aantal. Wil de regering de problemen die het onderwijs nu al heeft, zoals kwaliteitsverlies en een lerarentekort, echt nog groter maken?

Als voorzitter stel ik opnieuw vast dat ook het afgelopen jaar heel veel onderwijspersoneelsleden in (hoge)scholen, academies, centra en instellingen, op provinciaal en nationaal vlak, veel werk verzet hebben om al die acties in goede banen te leiden. Al die COC-afgevaardigden en bestuursleden, maar ook de personeelsleden van COC, wil ik dan ook van harte danken voor het enorme verrichte werk in het verleden en in de toekomst. Ook jou, COC-lid, wil ik bedanken, voor je stilzwijgende of luide steun, voor je engagement om mee te bouwen aan een verhaal van solidariteit.

In de strijd tegen de onredelijke en asociale maatregelen van de federale regering hebben wij de steun gekregen van Minimus, de supermuis met een groot hart voor onderwijs, die het opneemt tegen Maximus, de kat van Wetstraat 16, het werkadres van de eerste minister.

Alleen als we samen de strijd aangaan, zullen we de federale regering ertoe kunnen bewegen om de aangekondigde besparingen evenwichtig te verdelen en voor iedereen verteerbaar te maken. Wij zijn en blijven er immers van overtuigd: er zijn wél alternatieven. We moeten blijven strijden voor een leefbare, werkbare en solidaire toekomst voor ons allemaal.

De belofte om ook in het komende jaar dag na dag met COC die strijd aan te gaan, kan ik je nu al oprecht doen. In de tussentijd wens ik je een fijne, rustgevende kerstperiode en minimaal een maximaal 2026.

Roger Buntinx
Nationaal voorzitter COC

